

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17553/2024
29.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковац, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лесковца, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1576/24 од 17.04.2024. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1576/24 од 17.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 544/2023 од 11.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени фактички експроприсао кп бр. .. КО Лесковац, на којој тужиља има право својине, за потребе ул. ..., ... и ... у Лесковцу у мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени по основу фактичке експропријације стекао право јавне својине на 1/1 реалних делова (1900 м²), на кп бр. .. КО Лесковац. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде тржишне вредности за 1/1 реалних делова кп бр. .. КО Лесковац, на којој је изградио објекат јавне намене – ул. ..., ... и ..., тужиљи исплати износ од 5.700.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.01.2024. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 419.440,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1576/24 од 17.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...18/20 и 10/23, др. закон, у даљем тексту: ЗПП), па је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у

поступку пред првостепеним судом нису учињене ни остале битне повреде парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је власник кп бр. .. КО Лесковац. Безведеног поступка експропријације, а за потребе изградње улица ..., ... и ..., та парцела је заузета у целости. Вештачењем од стране судског вештака геометра, идентификована је кп бр. .. и утврђено да је цела та парцела заузета изградњом наведених улица, а вештак је тржишну вредност земљишта утврдио на износ од 3.000,00 динара по м², тако да заузетих 1.900 м², вреди 5.700.000,00 динара. Тужилји није исплаћена накнада због заузећа наведене кат. парцеле.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да је изградњом наведених улица заузета тужилина кат. парцела у целој површини од 1.900 м². Применом одредаба члана 190. у вези члана 189. Устава РС, члана 20. Закона о локалној самоуправи, члана 10. став 2. Закона о јавној својини, члана 2. став 1. тачка 12. Одлуке о путевима Града Лесковца, члана 2. и 3. Закона о јавним путевима и члана 10. став 7. Закона о јавној својини, оценио је да је тужени пасивно легитимисан у овом спору, да је заузећем наведене парцеле ради изградње улица извршио фактичко одузимање непокретности тужилје, због чега је сходно одредби члана 58. став 1. и 2. Устава РС дужан да тужилји исплати одговарајућу накнаду и то у висини утврђеној налазом вештака. Првостепени суд је такође оценио да тужени неосновано указује да је одржајем стекао право својине на тужилиној парцели на којој су саграђене три наведене улице, јер за стицање својине одржајем нису испуњени услови прописани одредбом члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа, закључивши да тужени као држалац непокретности на којој тужила има право својине није био савестан, а до државине није дошао на законом прописан начин – експропријацијом већ простим заузећем, те је оценио да је неоснован приговор застарелости тужилиног потраживања, с обзиром да право на новчану накнаду тржишне вредности непокретности која одузета фактичком експропријацијом не застарева.

Апелациони суд у Нишу је прихватио овакво становиште првостепеног суда као правилно и на закону засновано, оценивши неоснованим наводе жалбе туженог који се односе на недостатак пасивне легитимације и указивање да је за фактичку експропријацију одговоран управљач јавног пута односно ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, кога је основао тужени и пренео му овлашћења која се односе на изградњу, реконструкцију, одржавање, заштиту, коришење и управљање локалним и некатегорисаним путевима и улицама у насељу, наводе о стицању својине на заузетој парцели одржајем и наводе о застарелости тужилиног потраживања. Како је од тужилје изградњом наведених улица фактички одузета парцела на којој је имала искључиво право својине, то је тужени дужан да јој исплати накнаду, која је и по оцени другостепеног суда правилно утврђена налазом вештака, због чега је првостепена пресуда потврђена.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су приликом одлучивања о тужбеном захтеву правилно применили материјално право, односно одредбе Устава и закона чија је садржина цитирана у нижестепеним пресудама, дајући за своје одлуке разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

Цењени су наводи ревизије да парцела тужилје бр. .. није заузета изградњом ул. ..., већ ул. ..., али ови наводи не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке јер је током поступка на несумњив начин утврђено да је цела кат. парцела тужилје заузета изградњом три улице, те назив једне од тих улица не може бити битан за доношење одлуке у овом спору, а осим тога, из утврђеног чињеничног стања произлази да је приликом увиђаја суда на лицу места једна од улица којом је парцела заузета носила

назив ..., па околност измене њеног назива током времена не може довести до другачијег исхода спора.

Цењени су наводи туженог који се односе на недостатак пасивне легитимације, стицање својине одржајем и застарелост тужиљиног потраживања у овом спору, чиме се понављају жалбени разлози, али они неће бити посебно образлагани с обзиром да их је другостепени суд ценио и одбио дајући за то подробно образложење па поновно образложење по оцени Врховног суда није потребно.

На основу изложеног применом одредбе члана 414. ст.1. и 2. ЗПП, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић